

GRIGORE G. PEUCESCU
Director politic

ABONAMENTE :

În țară 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei
În străinătate 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei

REDACTIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

EPOCA

APARE ÎN TOATE ZILELE

N. GR. FILIPESCU
Proprietar

ANUNCIURI :

anunțuri pe pagina a patra linia 30 bani.
anunțuri și reclame pe pag. III 2 lei linia.

ADMINISTRAȚIA

No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

10 BANI NUMERUL

RELELE MORALE ALE REGIMULUI

INAMOVIBILITATEA

SI

DESTITUIRELE ÎN JUSTITIE

ISAIEA DANȚUEȘTE

CONFERINȚA D-LUI DE LA VRANCEA

COMOARA LUI PYGMALION

REGELE TESALIEI

RELELE MORALE ALE REGIMULUI

Sistemul inaugurat de d. I. Brătianu și practicat cu atâtă consecință, de d-șii și acoliții săi, a ajuns la culmea maturității sale. Sub nici un guvern, de când există țara românească, nu s'au comis atâtea abuzuri zilnice, atâtea fără de legi și atâtea malversațiuni din partea agenților publici, ca acelea ce de zece ani de zile presa independentă înflorează într'una, fără ca președintele cabinetului să confrăți săi întru buget să încerce a le pune o stavilă. Mai mult de cât atât. La acușările ce d. Senator Mărzescu formulase contra ministrului instrucției, acesta îndrăznește să susție, nenorocita teorie de guvern, că legea trebuie călcată de câte ori ea incomodează pe cei chemați a' l' da viață și vigoare aplicând'o. De altminteală, ce senzație mai irrevocabilă, ce ostindă mai înfricoșată, a întregului sistem de guvernare, de cât faimoasele mărturisiri ale d-lui I. Brătianu că a tolerat tot felul de neomenii, chiar asasinările, numai și numai ca să se perpetueze la putere? Numai această declarație este de ajuns ca să stigmatizeze, pentru tot d'-a-una, un guvern și să-l facă imposibil în ochii guvernanților.

« Avem libertăți publice mai întinse chiar de cât acelea ale Republicii franceze »! Iată fraza stereotipă cu care președintele cabinetului, și înprună cu dânsul toată presa nutrită din fondul tritoarelor, caută să ocolească toate încriminările ce i se aduc.

Da; însă acele libertăți există numai pe hârtie. O parte d'stut de bună din populațiunea română nu are nici o cunoștință de ele, iar cei ce vor să se folosească de dânsule, în momentele solemne ale vieții noastre publice, sînt expuși nu numai la toate sicanele administrației, ci și la toate actele de sâlbaticie ale unei poliții brutale și neomenoase. Revoluția democratică din care d. Brătianu și acoliții săi își formează o glorie, s'au operat numai în legi, adică numai în formă, fără ca o schimbare analoagă să se fi realizat în obiceiurile, deprinderile și ideile societății noastre.

Fără această transformare reală a societății, toate schimbările politice nu sunt nici eficace nici folositoare. Și fiind-că lucrurile stau ast-fel, cel puțin pentru o parte însemnată din populațiunea română, este învederat că avem mai toate relele democrației fără a beneficia de cele mai multe din avantajele ei. În această zăpăceală, în care ne a aruncat de cățiva ani guvernul d-lui I. Brătianu, bu-nurile vechilor noastre instituții s'au

pierdut în profitul cător-va favoriți, cari exploatează situația, cu o lipsă de scrupulși de conștiință fără exemplu în trecutul nostru.

Cine-ar fi cutezat mai înainte să atace prestigiul Domnului?

Domnul a devenit rege, și prestigiul său a căzut, atacat chiar de oamenii ce sunt astăzi la putere, precum dovedește în deajuns broșura pseudonimului Baron de Hahn, care este chiar unul din consilierii actuali ai Majestății sale. Dar ceea ce este mai rău, este că legile nu au destulă maiestate, pentru ca să compenseze pe de o parte ceea ce pierdem pe de alta. Și cum ar putea fi alt-fel, când guvernării înșii dau exemplul celor mai flagrante violări de legi, ba încă îndrăznesc să afirme, în mijlocul acestui simulacru de reprezentățiune națională, că legile se pot călca de cât ori ele incomodează pe un favorit al regimului?

Acele personalități puternice, cari altă-dată puneau un frâu tendințelor absolutiste ale miniștrilor, sunt așa de înăbușite astăzi de sgomotul maselor conduse de poliție, în cât abia cu multă scârba ridică vocea ca să protesteze contra abuzurilor tiraniceale puterii executive. Astăzi guvernul, cu imensitatea puterii sale de care abuză, dispune de toate și nu se mai teme de nimic. În locul puterii conservatoare a unui mic număr de cătăneni capabili și onestți, avem astăzi, mai ales după revizuirea din urmă, slăbiciunea tuturor.

Împărțirea avuției între un număr mai mare de locuitori, a micșorat distanța ce despărta mai înainte pe bogat de sărac; dar această apropiere s'a făcut în paguba împăciuirii lor, căci administrația colectivistă se silăște din toate puterile a nutri pasiunilor și a' l' face să piarză cea din urmă noțiune de dreptate. În deosebii, săracul a păstrat cele mai multe din prejudiciile regimului trecut, dar în același timp a pierdut credințele, cari făceau țaria morală și puterea lui contra adversităților norocului; a păstrat ignoranța, dar a pierdut multe din virtuțile vechi; în fine, s'a făcut egoist, fără a fi luminat asupra acestei teorii și fără a ști să o aplice înțelepțește spre adevărata sa fericire.

Societatea întreagă se află într'un fel de neastîmpăr ca de friguri, pentru că se-care din membrii ei are o conștiință profundă de relele epocii în care trăim, fără ca cei mai mulți să aibă curajul și energia trebuincioasă pentru vindecarea răului ce ne roade. Dar toți săi mai toți avem un dor nespus de mai bine, o scârba de prezent, și, afară de căți-va cari exploatează munca și sudoarea celorl-aiți, toți dorim o schimbare cât mai grabnică a situației anormale în care ne aflăm.

Ast-fel, pe nesimțite și poate fără conștiință, am părăsit bunurile vieții noastre de mai înainte, fără a ne apropia foloasele reale ale transformării politice ce ni s'a impus într'un mod violent; am desființat o stare socială necompatibilă cu epoca în care trăim, dar pe ruinele ei n'am căutat să înființăm ceva durabil și temeinic, și faptul este că astăzi trăim în mijlocul ruinelor regimului vechi, fără să ne fi clădit un edificiu social și politic potrivit cu trebuințele, ocupațiile și aspirațiile noastre.

Mania de schimbări nesăbuite, pripa și nesocotința în admiterea formelor streine, fără asimilarea co-prinsului lor, răsturnarea vechilor temelii sociale fără a pune altele în

locul lor, iată stampila guvernului colectivist, iată una din cauzele capitale cari au adus starea actuală cu neajunsurile și mizeriile ei.

Lucentzo.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS“

Berlin, 15 Februarie. — Guvernul prusian a prezentat Camerii Seniorilor un nou proiect de lege eclesiastic, ce coprinde concesiuni pentru biserica catolica.

Proiectul, propune suprimarea Curții eclesiastice.

Paris 15 Febr. — Cele patru departamente, ale căror alegeri le invalidase camera, au dat sufragel lor candidaților republicani.

Informațiune. — Domni delegați au ținut astăzi o ședință oficială, în cursul căreia articol 2, a fost discutat și adoptat.

INAMOVIBILITATEA

Destituirile în justitie

Când d. Nacu, și pe urmă d. Stătescu au venit cu proiectele lor de reformă a magistraturii, noi aveam nestrămutata convingere că nici o reformă nu se va introduce în justitie.

Azi însă, după destituirile făcute de d. Stătescu, am dobândit convingerea contrară: proiectul va fi votat de camere, căci el a primit acum stampila colectivității.

Până aci, noi nu prea știam cum se primim acest dar ce pretindea guvernul că are să ni' l' facă, dându-ne inamovibilitatea magistraturii, de și eram toți partizani a acestei inamovibilități.

Unăsusținea că ori-cât de bun ar fi un principiu, în aplicație el își pierde ori-ce valoare în mâinele unui Stătescu, și că prin urmare inamovibilitatea făcută de guvernul actual va produce mai multe neajunsuri de cât foloase.

Alții însă, biruind sentimentele de nelcredere și de ostilitate către guvern, prin dorința ce o avea d' a vedea introdus un principiu ce lera scump, erau destul de naivi ca să primească cu bucurie, chiar de la guvernul actual, inamovibilitatea magistraturii.

Astăzi însă nu mai poate fi nici o deosebire de vederi. Nimeni nu și mai poate face iluziune, toată lumea pricepe ce însemnează inamovibilitatea ast-fel cum o vrea d. Stătescu.

Nu mai începea îndoială: că ori-cât de rea ar fi situația actuală, tot e de o mie de ori mai bună de cât inamovibilitatea, făcută de d. Stătescu cu o operațiune prealabilă a personalului judiciar și cu dreptul nelimitat pentru ministru d' a numi pe magistrați.

Dacă astăzi, când magistrații sunt amovibili, guvernul caută să numească judecători care săi fie cât se poate de devotați, apoi guvernul va cere în viitor cu atât mai multe garanții de slugărnice cu cât va ști că cei noii numiți vor fi inamovibili.

Cu sistemul de azi putem spera că răul se fie trecător, cu inamovibilitatea d-lui Stătescu, răul devine permanent.

Inamovibilitatea în asemenea condițiuni, nu e alt-ceva de cât inamovibilitatea colectivității.

COLECTIVITATEA DE INTERESE

Din articolul d-lui Maioreșcu din « România liberă » extragem următorul pasaj:

Ce ar putea conservatori din princip se impute guvernului Brătianu

în privința precedentelor introduse de el? Nu tocmai tendința lor practică, căci aceasta — pentru a repeta cuvântul resumător — este anti-liberală.

Dar ce trebuie săi fie imputat, este lipsa de sinceritate cu care face contractanda unui conservatism restrictiv, sub bandiera unui liberalism de principii.

O asemenea falsitate nimicește simțimentul adevărului în viața publică și introduce corupțiunea inteligențelor chemate a hotărî mersul unei țări.

Și așa de adânc se răzbură această inconștință, în cât tactica parlamentară a d-lui Brătianu, nepunând suportul o discuție serioasă de principii care ar da de gol tot meșteșugul alcătuirii, este silită a se întemecia pe deșteptarea pasiunilor personale ale deputaților, fiind-că nu se mai poate întemeia pe țaria convingerii lor politice.

De unde rezultă că majoritatea d-lui Brătianu a devenit o colectivitate de interese, și nu mai este un partid de principii.

Ce păcat că un om, care a ajuns la atâtă putere, nu a avut și atâtă țarie de spirit, în cât printr'o deplină conformitate între idei și fapte, să înalțe din ce în ce mai sus caracterul celor ce l'au urmat cu încredere, în loc de a'i cobori din ce în ce mai jos la nivelul unor simple instrumente, ca pe unii care au pierdut simțimentul adevăratei lor misiuni.

PARTEA ESTERIOARA

Rusia. — Lemberg, 13 Februarie. — Din Petersburg se anunța, ca propunerile guvernunților generali Drentelen, Kochanoff, și Gurko, privitoare la noii măsuri represive contra Polonilor ruși, au fost respinse, după ce marșalele Tolstoi s'au pronunțat contra lor.

Judecând după pregătirile ce se fac, înmormântarea lui Aksakov va lua caracterul unei grandioase manifestări naționale. Toate universitățile ruse, institutiile superioare de învățământ, societățile de savanți și institutiile academice au trimis reprezentanți la înmormântare.

Petersburg, 13 Februarie. — Dispozițiunea aranjamentului turco-bulgar, prin care Bulgaria se obligă a da Turciei un contingent de armată, este combătută de Rusia din cauza că în caz de război trupele unui stat creștin ar lupta atunci alături cu armata musulmană, în contra altor popoare creștine.

Din nenorocire o asemenea luptă e probabilă, fiind prevăzută, că încheierea unei alianțe ofensive și defensive între Turcia și Bulgaria ar avea de urmare o alianță analoagă între guvernele din Belgrad și Atena și apoi o coliziune între aceste două grupuri. Contra pretențiunii Sultanului, ca după cinci ani deplinele puteri ale prințului Alexandru, ca guvernator general în Rumelia orientală, să sferice noie fără o înțelegere cu puterile, pledează împrejurarea, ca prin această Europa și în special Rusia ar renunța cu totul la influința sa în acea parte a Balcanilor.

Grecia. — Atena, 13 Febr. — Guvernul a dat ordin tuturor autorităților ca să nu libereze pașaport nici unui supus grec, care e capabil a purta arma, fără considerație de etate și profesiune.

Din Creta se relatează, că populațiunea de acolo, primind cunoștință despre neisbutirea misiunii lui Filimon pe lângă ambasadorii din Sтамбул ai marilor puteri, are de gând să adreseze acum consilierii din Creta, precum și comandanților navelor stre-

ine, adunate în golful Suda, cererea pentru unirea insulei cu regatul Greciei.

—x—

Serbia. — Belgrad, 13 Febr. — Până n'a sosit împuternicirea delegatului turc, d. Miatovici delegatul sârb, conform strictelor sale instrucțiuni, n'a intrat în nici un fel de negocieri oficiale de pace, dar la convenirile sale cu Madjid-pașa și cu Geșow, precum și în prima ședință oficială a aflat, ca delegatul turc a primit instrucțiuni depline până în cele mai mici amănunte din partea Porții, precum a primit și Geșow de la guvernul său și ca Madjid posedă chiar un proiect de tractat de pace complet, elaborat în numele Porții. Cu atât mai mare mirare a produs acum știrea sosită din București, că Poarta ar fi cerut de la Madjid acest proiect de tractat spre a' l' examina și aproba, prin care negocierile de pace vor suferi negreșit o întrerupere de mai multe zile.

În sferile competente de aici se crede că Madjid-pașa va fi rechemat și va fi înlocuit printr'un alt delegat al Porții. Față cu împrejurarea, ca armistițiul expiră deja în 14 zile, guvernul sârb este îndoit de veghetor și precaut. Aceste incidente cu totul neprevăzute dovedesc încă o dată, cât de nejustificată a fost cererea adresată Serbiei, ca să desarmeze înainte de a se încheia pacea.

—x—

Germania. — Berlin, 13 Febr. — Desbaterea asupra proiectului de lege al guvernului contra Polonilor s'a încheiat pentru 22 Februarie. Și legea de presă pentru Posen se va modifica, pentru că redactorul-șef al ziarului polon Kurier Posnanski, care fusese acuzat că a insultat pe Bismark, a fost achitat în săptămâna aceasta.

Consiliul federal a lipsit iarăși în mod demonstrativ de la ședința de astăzi a Reichstagului, în care s'a discutat moțiunea Centrului privitoare la ingerințele electorale. Cum se vede, consiliul federal are instrucțiunea să nu vie la ședință când se desbat proiecte din inițiativa Reichstagului.

DECRETE

Sunt numiți și permutați:

D. doctor N. Teodosescu, actualul medic al plășei Ocolul din județul Fălciu, se permută în asemenea calitate la plasa Mijlocu-Crasna din județul Vaslui, cu reședința în comuna Codăești, în locul d-lui doctor Iliușcaș, trecut în alt post.

D. C. I. Nanu, actual casier de Romani, este transferat în aceeași calitate la județul Teleorman, în locul d-lui Ioan Apostolosecu, care trece în locul d-lui Nanu la județul Roman.

D. Al. M. Vestinian, fost substitut și actual judecător al ocolului Curtea-de-Argeș, substituit la tribunalul Argeș, în locul d-lui N. Maimarolo, care va trece în alt post.

D. M. Mărculescu, actual judecător al ocolului Găești, județul Dâmbovița, în aceeași calitate la ocolul Ialomița, același județ, în locul d-lui Al. Papadat.

D. G. S. Badulescu, licențiat al facultății juridice din București, actual ajutor al ocolului V din Capitală, judecător al ocolului Găești, județul Dâmbovița, în locul d-lui M. Mărculescu, permutat.

D. M. N. Răsuceanu, fost judecător de ocol, întrunind condițiunile citatului articol, judecător al ocolului Giurgiu, în locul d-lui G. Kerembach, care va trece în alt post.

D. G. Părvoroșanu, actual portărel la tribunalul Argeș, în aceeași calitate la tribunalul Ilfov, în locul d-lui G. Burneanu, care trece în postul ocupat de d. Părvoroșanu.

D. Ștefan Bosic, fost supleant la tribunalul Fălciu, întrunind condițiunile art. 1 și 7 din legea de admisibilitate, este numit supleant la acel tribunal, în locul d-lui Ioan Moșoi, care după expirarea congediului ce i se acordase nu s'a prezentat la serviciu.

DINTR'O ZI INTR'ALTA

Conferența d-lui de la Vrancea

Despre limba românească.

Anunțarea conferenței d-lui Barbu Ștefănescu, a deșteptat un viu interes la toți admiratorii junelui scriitor, care a debutat cu acea mândră salbă de măr-găritare poetice, ce încunună fruntea Sultanichiei. Titlul conferenței era menit de a adăuga încă la curiozitatea publicului. A asculta într'adevăr vorbind despre «limba românească», pe d-l de la Vrancea, se spera, că are să fie o adevărată petrecere, instructivă și interesantă tot-dodată, pentru toți aceia cari au dragoste pentru limba noastră și cari s'au simțit sub puterea unui farmec la citirea acelei proze limpede și străvezătoare ca diamantul, în care artistul a ciselat inspirațiunile sale. Speranțele noastre au fost întrecute: în timp de aproape două ore a captivat conferențiarul atențiunea unui public numeros, care urmărea cu entuziasm expunerea vioacă, populară, patetică a d-lui de la Vrancea.

Reproducerea fragmentară a părților celor mai marcante ale acestei conferențe, abia va fi în stare a da o idee de un subiect, care însuși un interes din ce în ce crescând unui auditoriu numeros și ales.

Dupe câte-va idei generale asupra limbii, conferențiarul accentuează extrema importanță a sensibilizării sau materializării noțiunilor, ca singurul mijloc, de care dispune artistul spre a ne comunica emoțiunile sale. Vorba abstractă e seacă și lipsită de viață: ea favorizează cugetarea repede și urmărește scopuri practice. Expresiunea concretă din contra 'ți deșteaptă o sumă de amintiri capabile de a-ți reproduce icomna vie, ce le-a dat naștere, și impresiunea lor e deci cu atât mai energică.

Conferențiarul pare a distinge—dacă am pătruns bine cugetarea sa—o în-treită manifestare a concretizării ideilor.

D-sa se întreață mai întâiu: în ce stă forța de cugetare, în care anume parte de cuvânt rezidă taina de a mișca? Și ajunge la concluziune, că *verbul* este, în limba românească, cel mai puternic motor al emoțiunilor. Sunt mai multe categorii de verbe: cu o acțiune, cu două, cu două și o culoare, cu trei acțiuni, cu trei și două culori, cu patru acțiuni, etc. E ca și cum ai asculta ba-taia alternativă a trei ciocane în raport cu puterile lor combinate și concentrate într'un singur ciocan. Verbe cu: *a izbii— a ciocni— a lovi— a hărțui— a lupta* formează o gradațiune descendentă. Pe când cronicarii și vechii noștri scriitori știeau să aprefeze valoarea relativă a fie-căruiă dintr'insele, pentru scriitorii moderni această valoare e aproape pierdută și termenul general «a lupta» înlocuiește adese-ori toate acele frumoase nuanțe.

Un alt izvor de sensibilizare și prin urmare de emoțiuni puternice găsește conferențiarul în onomatopoe: d-sa citează un șir de verbe—*ca dărdăi, clăn-dăni, bijbăi, țirăi, picota*—cari ar fi nemăsurat de multe, ce s'ar putea raporta la această categorie și depiunge imaginile, ce se deșteaptă în fantasmă la auzul său la rostirea unor asemenea cuvinte.

În al treilea și ultimul rând, conferențiarul se încearcă a desveli procedarea

ce întrebuințează închipuirea poporului spre a reprezenta prin cuvinte, sau combinațiuni de cuvinte sensibile, ideile cele abstracte. Aceasta parte finală a fost, dupe părerea noastră, cea mai interesantă și cea mai spirituală. D-sa caută mai întâiu a releva nepotrivirea pentru mediul nostru a unor comparațiuni, luate, de cei mai mulți din poeții noștri, din sfera lumii antice, comparațiuni, cari ne lasă pe noi astăzi reci, de oare-ee au pierdut puterea, ce o exercita odinioară asupra imaginațiunii.

Pentru ce, îndreabă d-sa, n'ar fi nimerită și pentru noi o comparațiune în gust antic, bune-oară: *Aurora cu degete de roză* sau ori-care alta de asemenea natură. Pentru că în timpul lor aceste comparațiuni erau «realități»: lumea lui Omer vedea cu ochii credinței pe Jupiter într'armat cu fulgerul său nimeritor, vedea, sau i se părea că vede degetele rozalbe ale Aurorei— pe când pentru noi, copii sceptici ai secolului, aceste comparațiuni și-au trăit traiul și nu s'au desprins de abstractiuni, cari ne lasă nepăsători la citirea lor. Unde dar, unde va trebui să caute poetul sau scriitorul român, izvorul inspirațiunii sale? *Tărâmul* trebuie să fie adevăratul nostru dascăl și în școala sa s'ar cădea să meargă să tuvețe toți aceia, cari ar dori într'adevăr să scrie potrivit cu geniul limbii noastre. Așa au făcut eminienții noștri scriitori— un Bălcescu, un Odobescu, un Hasdeu; de acolo s'au inspirat un Eminescu... Toate încercările Academiei de a fura o limbă a viitorului, n'au nimic a face cu realitatea. Poporul, și numai poporul, este factorul inconștient, care sporește și îmbogățește o limbă. Conferențiarul salută cu bucurie pe toți aceia ce au urmat și urmează după geniul poporului— așa *Maquim Etymologicum* al d-lui Hasdeu și urează ilustrului său autor, vigoarea necesară spre a duce la capăt această operă monumentală.

De la Vrancea admiră, împreună cu noi toți, plasticitatea expresiunilor țărânului român și chiar, dacă am putea zice ast-fel, brutalizarea tuturilor impresiunilor, tutulor senzațiunilor sale. Citațiunile în sprijinul acestei teze, au fost relevate cu atâta spirit și cunoștință de cauză, ele au fost atât de numeroase și de bine alese. În cât e peste puțină a le reproduce măcar în parte. Alt-minteri această teză e foarte ușoară de dovedit. N'af de cât a deschide prima carte de basme sau de poezii populare și vei putea spieci cu abundență asemenea exemple. Tocmai aceste idiotisme sui-generis, sunt ceea ce da acel farmec nepovestit tutulor producțiunilor musei populare și care le face să fie admirate și de străini, cu toate că primesc o impresiune slabă prin înjgheburile lor într'o altă limbă. Să dăm două-trei exemple:

Pe cât stimează țărânul pe omul «deschis la inimă», cu atâta urgisește el un caracter contrar, pe care îl înserează cu epitul de «peștiu la mațe». Apoi se poate o expresiune mai plastică spre a arăta pe un om rău de suflet? Pare că tot interiorul unei asemenea ființe, se descoperă înainte-ți la rostirea acestor cuvinte. Pe când deci abstractiunea «rău» trece alături de tine fără a te impresiona—«peștiu la mațe», această concretizare a ideii abstracte, concentrează întreaga noastră luare aminte și se impune imaginațiunii.

«Ași resbuna asupra cui-va» e o noțiune de tot abstractă. Cum știe poporul a o sensibiliza? Prin admirabila perifrază «a purta cui-va Sâmbetele». El mai exprimă aceeași idee într'o mulțime de feluri, «a coace turta, a găti păpăra, a pregăti placinta cui-va etc...»

Nu putem termina această scurtă dare de seamă a conferinței d-lui de la Vrancea, fără de a adăoga, că asemenea expresiunilor metaforice, le rogăsim la mai toate popoarele și într'un număr cu atât mai abundent, cu cât acel popor s'afă într'o stare mai primitivă și mai ferită de influența culturii. La salbaticele ele te surprind adeseori prin îndrăzneala concepțiunii lor. Dar această tendință către sensibilizarea abstractiunilor predomină mai cu seamă în clasa limbă a Bibliei, unde s'ar putea zice, că abstractiunea e o *terra incognita*. Alt-minterea, în procesul evoluțiunii tutulor limbilor, sensibilul precede abstractiunea și, în teza generală, fie-care idee materială, are ca substrat o noțiune materială.

L. Săineanu.

CRONICA

Isalea dantuește...!

Pare că nu numai în Bărgan apa lăloimiei e dulce și are proprietăți erozive. Se vede chiar că înainte d'a trece prin pustietăți apa râului este și mai dragăstoasă. O dovadă de aceasta ne-o dă un mic romanț amoros ce s'a petrecut în zilele din urmă într'un orașel de provincie ce poartă un nume istoric.

Un senator se întorsese, încercat de laurii parlamentari, spre a-și redobândi puterile în stinul alegătorilor săi. Dar, pe lângă alegători sunt și alegătoare. Cu toți cei peste 40 de ani senatorial, ce apasă asupra umerilor săi, legiuitorul nostru are o inimă verde și accesibilă la gingașele simțiri de amor.

Tot pe malurile lăloimiei, ce udă fundamentele turnului Chindiei, trăește ș'o văduviță care gândește că văduvia e o sclavie fără stăpân. Senatorul simțitor, crezuse de datoria lui d'a fi mângâitorul acestei Penelope provinciale. De la mângâiere la amor, nu e de cât un pas, mai ales în văduvie. Dar pe lângă mângâierea matură și ponderatoare a Senatorului, tânăra maiada a lăloimiei mai căuta o altă mângâiere la stinul viguros al unui sergent-major, care nu înțolegia ca un altul să cânte «Isalea dantuește» cu aleasa inimii sale. Într'o bună seară dar, senatorul lovit de gingașa săgeată a lui Cupidon, conjuga, la picioarele iubitei sale Teodorii, verbul a iubi și voea să treacă de la timpul condițional la cel activ; năbușite și însoțite de oftături se auzeau vorbe ca acestea:

El. Teodoriișo dragă!

Ea. Puține nu te mai du în București.

El. Puține! Patria și vizirul mă chiamă.

Ea. Când te duci mă topesc de dor.

De o dată s'aude un zăngănit de piulent. Senatorul tresare. Dar nu era nimeni. După câte-va minute intră o d-nă cam de vârsta senatorului și îl întreață: Ce cauți aci, d-le? Noi suntem oameni cinstiți. Ai mutră de amorzat? Uitate în oglindă. Dar și Teodoriișo se schimbă; bietul senator se găsi de o dată într'o situațiune din cele mai grele.

Insultele și loviturile plouă asupra lui. Hainele i se rup. «Dar nu e nimic, își zise el:

De temeii cine e bătut
Are dreptul la sărut!

Au pățit'o și alți inviolabili. Nenea Ștefan, sufletul maicei, a fost și el mângâiat de o măcușică de femeie. I'a adus noroc, d'atunci îi merg toate spre bine.

Dar nenorocitul nu știea ce l'asleaptă. Sergentul major, înștiințat de Teodoriișo și de muma sa, pândea afară. La momentul psihologic eata l'că intervine și trage bietului tomatie o părușă demnă de cel mai pacinic cetățean.

S'auzea un șgomot de palme, de palme, de palme (muzica de Offenbach) pare că aplaudau senatorii majorității. Abia a scăpat bietul om!

Sosit în București, se duce la ministru de război și cere mutarea sergentului. Ministru rde și promite o anchetă.

O anchetă, ferească d-zeu! stiga galantului senator. — Atunci n'am ce-ți face, răspunde ministru.

Și iată cum un senator a rămas bătut și cu pofta în cuiu.

adresat pentru a umplea acest gol d-lor Gr. Manu și Blehan. Aceștia însă au refuzat, susținând că acesta nu-i privește pe dânsii.

Afacerea va veni înaintea justiției să va face oare-care șgomot. Multe persoane, între care d. Tocilescu, sunt chemați ca martori în această afacere.

Discuțiunile au fost foarte vii în stinul comisiei însărcinate d'a lua o hotărâre în privința cupolelor.

5 membri s'au rostit pentru cupola franceză și 4 pentru cupola germană. Eprobabil că la al doilea vot 6 membri vor fi pentru cupola franceză transformată și 3 pentru cupola germană.

D. Dim. Sturza a lucrat azi dimineață cu M. S. Regele.

Allăm că parchetul a arestat 8 din indivizii ce au luat partea la asasinarea agenților comunei, pentru a aceștia au vrut să împedice d'a face contra bandă.

Consiliul sanitar al armatei s'a întrunit azi dimineață sub președinția generalului Theodori, pentru a discuta modificările de introdus în regulamentul sanitar al armatei.

CRONICA PARLAMENTARA

CAMERA

Ședința de Luni 3 Februarie, 1886.

La ordinea zilei, este proiectul de lege pentru modificarea mai multor articole din legea vnzării bunurilor Statului.

În discuție generală vorbesc în contra lăurii în considerație d-nii V. Epuroscu, d. V. Voinov și Ion Cămpineanu.

D. Ion Cămpineanu face o cestiune personală din această afacere, căci legea din 1884, pe care a modificat'o astăzi d. Stoilojan, a fost făcută de către domnia sa.

De aceea d. Cămpineanu atacă cu vioiciune pe d. Stoilojan și legea d-sale declarând, că de alte legi are nevoie țara, iar nu de modificarea unor legi cari nu au fost încă aplicate.

D. I. Cămpineanu cere de la Adunare ca să voteze în contra proiectului de lege, căci el arunca vrajba între proprietarii cei mici și cei mari.

D. Ion Cămpineanu dorește mult ca să dea un puternic lobornac d-lui Stoilojan și să-ți precipite căderea de mult așteptată de mare parte din colectiviști.

Pentru a lăsa câmp deschis jocului d-lui Cămpineanu, d. Ion Brătianu lipsea de la Camera, lăstindu-și colectiviștii ca să-și sparga capul cum vor voi.

Adevărul e însă că mare nedomereire a coprins pe guvernamentalii cari nu mai știu cu cine să meargă, cu d. Stoilojan ori cu d. Cămpineanu.

Apărarea proiectului de lege, ad lăur d-nii Tacu, raportorul și d. Stoilojanu ministru.

D. Tacu a cerut de la Adunare ca să voteze legea pentru a dovedi că este liberală și democratică.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

ACTUL V

COMOARA LUI PYGMALION

Procurându-ne monologul din tragedia Pygmalion scrisă de d-l Bengescu-Dabija, credem că facem o plăcere lectorilor noștri reproducând această parte a piesei care se reprezintă astăzi, pentru prima oară, pe scena Teatrului Național. În acest monolog regele Pygmalion retrăis în locașul în care ținea ascuns tesaurul lui și amenințat de supușii sei resculă și de fi săi cart sunt conjurați contra lui, exprimă temerile lui și pasiunile mârșave cari sbuciumă sufletul său.

SCENA I

Pygmalion singur

Comoara mea iubită, podoabe nestimate
De aur, pietre scumpe, averi nenumărate
Privește, 'ți-aduc iară, frumos să te gătesc
Și îmbătat de dragu-ți să stați să te privesc!
Tu, tu 'mi ești credincioasă, tu 'mi zâmbești mai dulce
De cât Rabetna lumii, când merge să se culce.

Privirea ta cea blândă, cu mai plăcut mister
Imi farmecă simțirea ca stelele din cer!
Ele scîlpesc, ș'adesea privind adânc la ele,
Își schimbă 'n întunec lumina lor de stele;
Pe ele nu le poate atinge mîna mea,
Nici nu le pot ascunde de ochii toți, colea,
Să mi le țin ca singur, în orele mi desarte,
De ele să mă bucur, de dragul lor s'am parte!
Tu, balsam mai puternic asupra-mi răspândești
De cât pot să respir grădinele lămești,
Și florile din ele de ochii atrăgătoare
Nu sunt pentru al meu suflet atît de 'ncântătoare
Ca tine scump tesaur!... culose, vestejesc
În viața lor d'o noapte nimic nu prețuiesc,
Pe când ah! tu comoară în veți strălucitoare
Din zi în zi mai mândră rămîi neperitoare
Și ești cu trup și suflet a mea, numai a mea!
Și mîna'mi, ochii'mi singuri pot numai desmerda
Cosița ta bălăe! Oh, aș vroii ca toate
Comorile din lume, prin farmec adunate,
Să fie ale mele; ca'n sufletu'mi răpit
Să n'aibă fericirea cât viața mea sfârșit.
Cât viața mea! O trăsnet! vedere înfricoșată!
Ce trect vrășmașa lumii, de veți nesaturată
Rânjind ast-fel?... O! groază, comoară scump'aci

În cuiubul tîeu cel tainic, mă poate ea găsi?...
Ursită rea fatală, aci ca ori și unde
În astă lume strîmătă, nu, nu mă pot ascunde!
Mă va găsi și'n peplu'mi furis s'a strecura
Și sufletul dintr'ensul smulgându'mi, va fura!
O!... poate mîine, astăzi... tu astă clipă poate!
— Nu! oare nici un mijloc puterea l' d'a abate?
Nu e vr'un om secretul cerească să fi aflat
Ca corpul să nu fie de viață consumat?..
Și dacă este, unde?... pe marea lui știință
Să-ți dau a mea coroană, mare și credință!
— Să mor, eu? ești stăpânul? Ea regele slăvit?
Eu, mai pre sus de lume din neam în neam suit!..
— Nu, nu, nici căl o frunza căzută, nici cît pomul
Ce stă să-l roază vermit, nu prețuiește omul!
Da, voiu muri, comoară, și tu, tot ce am iubit
Cu ochii tîi de aur, cu chipu'ți smălțuit,
Înfamă curtezană, uitându-mă pe mine
Uitând iubirea-mi oarbă, în brațele streine,
Ca azi într'ale mele, le vei prostitua
Și altul chipu'ți dulce cu drag va desmerda!
— O cer, și tu ingrătă și tu, vai! tradatoare,
D'a vieții dulci iluzii și tu jefuitoare!
Dar nu, o! nu, mai bine, ca groasniou'mi cuvînt
De Insuși a mea mîna, se risipește 'n vînt!

Și cum o zi cu alta în veți nu s' mpreună
Și la fel lumina cu noaptea nu s' adună!
Ast-fel nici când să poate în lume întâlni
Un fir alt fir din pîruși, tesaur iar spre a fi!..
Acea ce adineaori, în mîine'mi fericirea
Sădea, acum imi sapă în piept, nenorocirea!
Dar însă fericire, nenorocire ce-s?
Milog al existenței din ele ce ai cules?
— Nemernică e viața cu trista ei poveste
Și adevăr în lume numai neantul este!
—Cu toate acestea, alt-fel, pe vînturi risipit,
Ca mine scump tesaur, de farmecu'ți răpit
Te va găsi un altul și ca să te adune
Prin împilări va stinge tot ce i s'ar opune!
— Nu, nu, nu pot de tine să mă despart. O! nu!
Dar fi și mai rea viața și mai ingrătă lu.
Vin, vin'o de ț'ia locul în inima'mi trudită
Și iart'astă pornire, comoara mea iubită!
A! dar ca nimeni altul să te mai poată avea.
Aci adânc o groapă cu mîna-mi voiu săpa,
Și într'ansa te-oi ascunde, ast-fel ca nici pămîntul
Nici cerul să-ți cunoască, în veți de veți momentul!

Un cuvânt mai mult ca să nu voteze legea.

D. Stolojanu este foarte nervos și foarte agitat. D-sa nu și mai găsește astmper până se i vie rindul de a vorbi.

In sfârșit d-sa apare la tribună.

Supărarea d-sale este vădită, dar vădită e și silința ce și dă de a se stăpni.

D-l Stolojanu, care se vede a fi disgrațiatul colectiviztilor, se apară cum poate și dovedește d-lui Cămpineanu, că legea, pe care o prezintă d-sa acum, este tocmai legea pe care a prezentat-o d-l Cămpineanu când era ministru de domeniu în anul 1884, dar pe care a modificat-o Senatul și a făcut-o neaplicabilă.

In tot timpul vorbirii d-lui Stolojanu se observa o mare fierbere printre colectiviztilor cărora le curg sudori reci și nu știu ce atitudine trebuie să fie.

După ce d-l Stolojanu sfinși de a vorbi, discuția se închise și se pune la vot luarea în considerație, cu vot secret.

Rezultatul fu următorul:

Votanți 86

Majoritate reglementară 17

Bile albe pentru 17

Bile negre contra 30.

Ast-fel dar luarea în considerație s'a votat tocmai la limită.

Mai trebuie de observat încă că o mare parte dintre deputații opoziționiști au votat pentru proiectul de lege, fiindcă este mai favorabil claselor serece de cât legea din 1884.

D-l Stolojanu este radios, or-cum căci a hătut pe d-l Cămpineanu, iar d-l Cămpineanu, leaderul majorității din Camera, da și ajutorul de către mulți opoziționiști, s'a vëzut hătut într-o cestiune unde era în joc, în mare parte, amorul său propriu.

Este adevărat că zilele d-lui Stolojanu sunt acum numărate și că nu o să mănânce ouă roșii în minister, dar or cum d-l Cămpineanu era sigur că are să trinească dumnealul pe ministrul domeniilor, numai dacă o lua cuvântul în contra proiectului său de lege, precum a făcut-o.

La art. I, a luat cuvântul d-l G. Paladi și a propus un amendament ca moșiile Statului să fie vëndute numai la țaran și că plugariilor să nu li se ceară înainte a cincea parte din preț cumpărării.

D-nul Cogălniceanu și Codrescu au combătut amendamentul d-lui Paladi.

Nu înțelegem cum d-l Cogălniceanu care luptă de 40 de ani care și-a pus viața în pericol, pentru a împoziționa pe țaran, care atât de mult îi iubește, a combătut acest amendament.

Adevărat este însă că d-l Cogălniceanu voește să dea tot ajutorul d-lui Cămpineanu, pentru a răsturna pe d-l Stolojan.

Eu unul, nu pricep la ce ar ajuta aceasta și întru ce căderea d-lui Stolojan și triumful d-lui Cămpineanu ar aduce vre-o îmbunătățire!

La ora 5 1/2 ședința s'a ridicat.

nerale din țară. D-sa a arătat după cunoștințele sale proprii și după autorii cari s'au ocupat de această cestiune, diferitele surse și localitățile unde se găsește situat: între altele s'a plâns societății de pușina încurajare ce se dă de guvern pentru îmbunătățirea la care ele au drept. Către finele conferinței d. dr. Garoflidi a recomandat — de sigur guvernului și facultății de medicină — ca studenții în medicină în ultimul an al studiilor, să viziteze diferitele localități balneare, făcând studii asupra lor, din toate punctele de vedere adică atât topografice, climatice, igienice, chimice, etc. Această măsură de sigur că va da rezultate satisfăcătoare dacă se va lua în seamă, așa după cum trebuie făcută o lucrare serioasă.

D-sa numai puțin recomandă guvernului de a face el însuși studii amănunțite asupra apelor, publicând cât mai întins rezultatele obținute. După d. dr. Garoflidi a urmat d. căpitan Ferekidi care asemenea și-a citit conferința sa asupra dirigerii baloanelor.

D. Ferichidi a fost trimis în străinătate înadins a studia acest mijloc de comunicare. D-sa a arătat societății că a propus, pe când era în Franța, ca baloanele să fie traversate în corpul lor printr'un canal, asemenea un aparat parachute și în fine înlocuirea hidrogenului cu aer cald.

D. Ferichide nu și pierde credința că propunerile sale vor rămâne ne-luate în seamă.

D. Eniu Bălceanu fiind bolnav n'au putut ține conferința anunțată.

Ședința publică terminându-se membrii societății a trecut în camera de conferințe a Senatului unde și-a votat bugetul pe anul curent, aprobând gestiunile anilor precedenți conform statutelor.

Bugetul anului curent lăsând un escedent, s'a luat hotărârea de a se cumpăra pentru 300 lei bilete d'ale loteriei Ateneului.

Acestea sunt în scurt lucrările societății geografice efectuate în sesiunea ce s'a închis.

Reporter.

CORPURILE LEGIUITOARE

CAMERA

Ședința de Marți 4 Februarie 1886

Ședința se deschide supl președința d-lui Leca. Prezinți 92 onorabili.

Se acordă un congediu de 10 zile d-lui Teriakiu și altă de 5 zile d-lui Manoliu.

Se votează fără discuție mai multe credite.

D. Cogălniceanu declară că și amână pentru Marșea viitoare interpelarea privitoare la expulzări, în urma înțelegerii avută cu d-l Brătianu.

D-sa amână și interpelarea privitoare la dezordinile de la penitenciarul Dobrova.

Se votează fără discuție un credit la datoria publică, precum și alte credite.

D. Președintele anunța că la ordinea zilei este convenținea încheiată cu Banca Națională.

D. N. Voinov cere a se urma cu discuția asupra proiectului de lege privitor la vânzarea bunurilor Statului, care este deja în discuție.

D. Ianolî cere același lucru.

D. Prim-ministru cere a se lua în dis-

cuție convenția cu Banca, fiind că este mai urgentă.

D. Epurcescu cere ca guvernul să dovedească dacă această convenție este atât de urgentă pe cât se spune.

Discuția se închide și se hotărăște a se lua în dezbateri convenția încheiată cu Banca.

D. Paladi schimbă cu d. Carp.

D. Carp combate cu putere convenținea și începe discursul său cu proverbul că: atunci când D-zeu vrea să piarză pe cine-va, îi ia mai întâi mințile.

D. Carp propune aceea-ce a mai propus și alta dată ca să se introducă etalonul de aur și să se reformeze statutele Banței Naționale.

D. J. Cămpineanu, declară că nu va vorbi despre convenținea, fiind că ie censor al Banței, dar că va combate teoriile d-lui Carp.

Acest lucru se încearcă a l face onorabilul.

D. I. Paladi, se pronunță de asemenea în contra convenținei.

D. N. Fleva, susține convenția.

Importantul (?) sau discurs se va găsi în No. de mâine.

SENATUL

Ședința de Marți 4 Februarie 1886.

Ședința se deschide la orele 2 1/2; prezinți 78 senatori sub președința principelui Ghica.

D. ministru Stătescu, depune la birou mai multe mesagii cu cereri de îndignitate.

D. Harit Isvoranu. Anunța două interpelări una la adresa d-lui ministru de finanțe și alta pentru d. ministru al domeniilor.

D. Stătescu, cere să se pună la ordinea zilei proiectul de lege pentru un credit suplimentar de 2.000.000 (2 milioane) Ie spre complectarea sumei necesare la construirea palatului Justiției și a mobilierului său.

D. raportor Gr. Ștefănescu, citește proiectul de lege relativ la construcținea palatului Justiției.

D. Arapu. Ia cuvântul și combate proiectul de lege; d-sa zice: «acum când suntem strânsi în celestele puterice al crizei financiare, a miilor de imposite, și a altor săracii ar fi bine să nu mai adăogăm altele noi»

D. Poltu Micșunescu. Susține proiectul, găsindu-l ca o necesitate de prima ordine.

D. Stătescu, Declară că e cu neputință să se construiască palatul fără adaosul sumei.—Promite ca la licitație va căuta se obțină cel mai mic preț, dar ca e de interes să aibă banii în busunar, pentru ca să fie stăpân pe situație.

Ovoce: Se va face și cu Palatul Justiției aceeași speculă ca și cu cel Regal.

Se pune la vot proiectul și se admite cu 47 contra 45.

Mai multe alipiri și deslipiri de comun se votează.

Ședința se închide la orele 4 seara.

ULTIME INFORMAȚIUNI

Nu scim cum medicii comunali de despărțiri și-o fi îndeplinind datoriile lor: ținem însă a constata că cel din verde, de alt-mintreli un tânămeritos, și înțelege greșit misiunea. Medicii comunali dătoresc asistența săracilor din despărțirea lor; asistența la rândul ei implică

buna-voință, tragere de inimă și mai presus de toate compasiune. Se depreciează mult de aceste principii umanitare, nedespărțite de misiunea unui medic plătit de comună, tânămeritosul doctor al despărțirii de la Sfinții Apostoli. Un biet băiat nenorocit s'a prezentat azi la d-sa într-o stare de plâns: medicul drept asistență l'a consiliat să intre slugă în serviciul său, să părăsească pe slăpănii s'ă actual. Aceasta a fost rețeta doctorului: eflină, e adevărat dar de nici un folos pentru suferind, care a trebuit să alege dăpe alt medic.

Voința Națională face mare laudă revistei Pasold, care se va juca în curând, ca răspuns la revista Nazat. Suntem pozitiv informați că acea lucrare este opera colaboratorului guvernamental în bâte și literatură a nume Ulmeanu.

La ministerul comerțului zice România liberă, se somnalează o activitate mare, dar cam zăpăcită. Se stie, lucru foarte grav, că tarifulurile nu sunt încă întocmite și termenul negocierilor aproape a sosit.

Comitetul coaliției ce s'a întrunit ori, n'a hotărât încă data unei întruniri publice.

Eri noaptea s'a găsit pe stradă un cadavru, ce avea asupra sa 6.000 fr. și mai multe hărțui. Parchetul s'a pus pe urma omorătorilor.

Voința Națională anunța următoarele schimbări în magistratură.

D. Ciocărdie de la curtea de Apel din București e permutat la Iași.

D. I. Ducea prim-președinte al tribunalului de Iași, supleant la curtea de Apel din Iași.—D. Volenti președinte la tribunalul de Iași e numit în locul d-lui Ducea.

D. Târnovanu președinte la tribunalul de Dolj e permutat în aceeași calitate la Muscel și înlocuit la Dolj de d. C. Filipin membru la aceel tribunal.

D. S. Stătescu prim-procuror la trib. de Covurlui e numit jude instructor la Putna. Prim-procuror la Covurlui e numit d. C. Toneanu.

D. A. Crăsnaru, membru la trib. de Vâlcea e permutat la trib. de Olt și în locul lui la Vâlcea e numește d. P. Slăvescu.

D. St. Iorgulescu va fi numit membru la Curtea de apel din București.

D. Cogălniceanu în înțelegere cu guvernul și-a amânat pe Marți interpelarea sa relativă la expulzări.

D. Dim. Sturdza a făcut azi o vizită Episcopului de Roman.

Să zice că ministrul instrucțiunii publice a făcut această vizită după indemnul M. S. Regelui.

Asta-zî Conferența de pace n'a ținut ședința.

Următoarele interpelări au fost adresate azi în Senat de către d. Harit Isvoranu.

Rog pe d. Ministru de finanțe să arate motivele care l'a făcut să înceteze de a publica în Monitorul oficial pe fle care luna situația Tesaurului Public, Procedură salutară, urmată de predecesorul său, și care poate pune pe fle care contribuabil în poziție de a putea controla ce se face cu munca sa.

Rog asemenea pe d. Ministru să răspundă: dacă acest sistem ocul de administrare al finanțelor țării, nu ar da contribuabililor dreptul să se alarmeze și să creadă ca finanțele țării, fiind în desordine, guvernul va fi silit să se recurgă la noi imposite, directe sau indirecte, în timpurile de simțită criză, sau să i supună la noi dări nedrepte și vexatorii.

Rog pe d. Ministru al agriculturii, comerțului și domeniilor, să bine-voească a răspunde: Cum s'a îndrebuințat creditul acordat de Corpurile legiuitoare pentru cumpărarea seminților de cereale, spre îmbunătățirea agriculturii noastre? De unde și când s'a cumpărat? cari sunt persoanele cari s'au adresat la administraținea domeniilor, a face cerere de asemenea semințe și cu ce preț au fost ele vëndute?

ULTIMA ORA

Atena, 16 Februarie. — Știri din Constantinopol atribuie Sultanului intenținea formală, de a angaja mai bine ostilitățile de cât să facă Greciei concesii teritoriale.

Paris, 16 Februarie. — Se consideră printre cercerile noastre diplomatice, că situaținea în orient tinde a se îmbunătăți, pentru că pe de o parte apropiata încheiere a păcii între Bulgaria și Sârbia, nu mai este pusa la îndoială, iar pe de alta, Rusia și-a modificat într'un mod considerabil obiecțiunile sale în privința învoiei turco-bulgare.

Paris, 16 Februarie. — Ore-cari jurnale spun că generalul Billot va fi numit ambasador al Franciei la St.-Petersburg și ca d. Bourée va merge la Madagascari în calitate de ministru resident.

Viena, 16 Februarie. — Depeși private din Belgrad spun că propunerea făcută de Rusia, spre a exclude din negocierile de pace diferendul de la Bregovo, n'a fost adoptată cele de alte puteri.

Viena, 16 Februarie. — «Fremdenblatt» desmice că e vorba de a numi pe arhiducele Ioan ca șef al guvernământului Serajewo.

Sofia, 16 Februarie. — Prințul Alexandru a plecat la Filipopoli, azi dimineața Președintele consiliului l'însoțește absența sa va fi scurtă durată.

AVIS IMPORTANT

De închiriat de la Sf. George 1886 mai multe prăvălii Calea Victoriei Nr. 82. Hotelul SUSAIU în Predeal 20 oda. De vânzare un frumos loc în Allea Eldorado str. Postei Vechi. Lemne de foc și construcție în gara Buzeni. A se adresa la d-lui Inginer Bolea strada Pitar-Moșu Nr. 5.

ULTIMA ȘEDINTĂ

SOCIATATEI GEOGRAFICE ROMANE

Tot M. S. Regele a presidat, deschizând ședința la orele 8 1/2 seara, Luni 3 Februarie.

D. Dr. Garoflidi, luând cuvântul a citit conferința sa, privitoare la apele mi-

— Oh! cât pentru acesta mă opun eu desăvârșire, cât voiți fi eu la tine, acest om nu va trece nici odată pragul apartamentului tău. Toate cele-alte cari se pot întâmpla, tu aranjează-le cum vei voi, eu însă trebuie să te vëz sigură. Să nu mi spu că nu poți, căci nu le cred de loc. Dacă vei voi, vei putea. Nimic nu este peste putința unei femei care iubește

«Părăsindu-mă tu ai zdrobit nu numai viața mea, dar chiar cariera viitorului meu. Fără ca tu să știi, eu mi-am dat demisia numai ca să pu te pot părăsi când eram la Nisa, unde primisem ordinul de rechemare. Ah! te înspăimântă? și cu toate acestea este adevărat. Am demisionat fără să știu mult pe gânduri, de și știam că făcând astfel voiți perde moștenirea unchiului meu de..., comle danubian, cel mai bogat frate al mamei mele, și dupe dorințele căruia eu intrasem în serviciul țării lui.

Cometele de Heilingenthal, ca mai toți tinerii din familiile nobile ale micelor regate vecine cu imperiul Danubiului, servea în armata danubiană. Ceea ce el spuse Nadjeskei, era ade-

vărat. Dupe grava sa boală, fiind fără nici-o ocupație, găsi un loc în administrația domeniilor tesaliene. În această poziție se găsea acum în capitală, pe când Nadjeska, ne trecându-i prin minte despre demisiunea sa, îl credea tot la Danubiu.

— Cu toate acestea n'am murmurat un singur moment atunci când iubirea ta m'era un dulce schimb la toate jertfele mele!—urmă, tânărul comte, cu pasiune.—Astă-zî m'î trebuie o despăgubire pentru această vecinică iubire ce m'î jurai și pe care ai violat-o. Cer oare prea mult, ca preț al crudei tale trădări, de a mă primi singur, absolut singur, mai cu seamă când numai o singură dată am fost numai împreună? Numai ast-fel, singur cu tine, eu voiți putea a te încunoștința de torturile ce m'ai făcut să sufer și sub greutatea cărora eu voiți muri zdrobit.

În egoismul său sêlbatic și indiferent Heilingenthal nu și închipuia, turmentele și mâhnirea, pe cari acest strigăt pasionat le putea produce acestei femei a cărei singură erimă era că l'a iubit. Cu toate acestea, atitudinea lui Wal-

demar era atât de desnădăjduită în cât Nadjeska Ivanowna, bună și indulgentă, nici nu se gândea să se supere de atâtea mustrări nedrepte, de atâtea pretenții grele de acordat. Necunoscând lumea, luptele și desgusturile ei, ea avea frică. Natură cu desăvârșire sincera și dreaptă, ea vedea bine că l'era mai greu de a l' refuza de cât a l'acorda această lăutămire. Singurul lucru pe care l' putea face crea ca să l' amâne: să l' facă să nădăjduiască pentru a câștiga timp. Dacă ea ar fi putut să spuie totul bărbatului său, să spere în reazamul lui, în sfaturile lui...ce bine ar fi fost! Dar nu! nu se poate, aceasta n'ar fi de cât un pericol mai mult. Ea nu uitase că trecuse abia câte-va luni de când se găsea tot cam într-o asemenea situație, și care a fost rezultatul încrederei ei în bărbatul său!

Soțul violent, ne ascultând de cât mânia sa, căută ceartă aceluși tânăr, atașat de ambasada în capitala Flandrei, și un duel urmă; Mineleko omorâ pe diplomat. Nadjeska și reamintea groaza nebună, tremuratura înspăimântătoare ce o găsi atunci când bărbatul său intrând în casă li zise: «Vei fi răzbutată,

măine voi omorâ pe X.. O! nu, nu, nici odată ea nu va mai avea curajul de a mai reținoi, de a mai suferi, acele zile blestamate, acele nopți de spaimă, acele ore triste cari au precedat aceel duel. Numai reamintirea lui îi deșteaptă groază. O indispoziție neesprimabilă, o frică de netrivins o coprindea, în dată ce se gândea la toate aceste și nu înceta de a și adresa și acum aceleuși mustrări cari și le făcea atunci:

E oare ea mai puțin de cât un asasin? nu e ea care a provocat moartea aceluși tânăr frumos care abia intrase, fără grije și fericit în viață. Prin indiscreția sa, prin trebuința sa de a se plânge, trebuie oare să mai pue în pericol și viața unui altu? Ce, aceste oare să fie destinul său!?...Dupe aceste reflecțiuni ea cugețată la ironia ce se găsește în aceste întâmplări!...Se gândea cum din lucrurile cele mai copilărești, cele mai neroade nase evenimentele cele mai grave! O! dacă ar putea părăsi Tesalia!... Dacă ar putea pleca într-o țară depărtată! Dar oare Heilingenthal nu o va urma și acolo?

De aceste gânduri era cu desăvârșire cuprinsă când o vizita se anunța: era Walpurga de Heilingenthal, sora lui Waldemar. (Va urma)

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

11

ARY ECILAW

REGELE TESALIEI

(Urmare)

Nadjeska Ivanowna, vëzând insistențele lui Heilingenthal, îi rugă să vie s'o vază ca un simplu musafir, la ora când ea obicinuia a primi vizitele la ambasada.

— Voiți veni când îți va plăcea, numai jură-mă că fiind cu tine nimeni nu va împiedica întvederea noastră.

— Doamne! ceea ce m'î ceri nu atârână numai de voința mea, nu pot să fi făgăduesc, voiți face tot ce m'î va sta prin putință pentru a te mulțumi, dar nu mă leg cu nimic. Cine știe ce se poate întâmpla, sau că bărbatul meu, căruia nu pot a nu l' deschide ușa, să voească să intre etc....

CASA DE SCHIMB I. M. FERMO

27, — STRADA LIPSCANI, 27 —

CURSUL BUCURESCI 4 Februarie 1886

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Rente amortizabila, Rente perpetua, Oblig. de stat., etc.

CURSUL DIN VIENA

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Napoleonul, Ducatul, Lose otomane, etc.

CURSUL DIN BERLIN

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Renta Amort., Oppenheim, Obligatiuni noui, etc.

CURSUL DE PARIS

Table with 2 columns: Item name and price. Includes Renta Româna, Lose otomane, etc.

Schimbi

Table with 2 columns: Location and exchange rate. Includes Paris 3 luni, Londra 3 luni, etc.

INSTITUTUL METEOROLOGIC din BUCURESTI

Buletinul atmosferic de la 15 Februarie 1886

Table with 5 columns: Station, Barom., Temp., Vânt., Starea. Lists various weather stations and their readings.

Directorul Institutului, St. Hepites.

Starea mării la Constanta line, la Sulina line.

INSTITUTION BLARAMBERG

POUR JEUNES FILLE Bucarest, strada Sf. Voevozi, 27. Enseignement primaire et secondaire...

PUBLICITATEA ZIARULUI „EPOCA” Strada Episcopiei, No. 3. ANUNCIURI SI RECLAME

MOSII DE VANZARE MOSIA RIEA NOUA din județul Teleorman, plasa Telcorman, comuna Riea. Moșia are 200 stj. masa sa...

LOCURI DE VANZARE Locul din strada Dionisie No. 20 și strada Crinului No. 5. Acest loc are fața pe strada Dionisie 37 metri...

SCOALA de musica vocala si instrumentala 23, Strada Carol, 23. aduc aspectul la cunoștința publicului...

MOSII DE ARENDAT Chiar de acum moșia Podu Gros din districtul Mehedinti, având făcute semănăturile de toamnă.

CASE DE INCHIRIAT De la Sfântul Gheorghe, O casă asezată pe strada Dorobanților No. 40: — 20 odai cu curte și grădina.

LA SUISSE ROMANDE REVUE LITTÉRAIRE ET ARTISTIQUE PARAISSANT LE 1er ET LE 15 DE CHAQUE MOIS

CONTRA Siropul și pasta pectorală de Nafe de Delangrenier posedă o eficacitate sigură și constată de un număr de medici.

ALECU A. BALȘ AVOCAT 66 Strada Dionisie consultații de la 8—12 dimineața.

OFICIUL DE PUBLICITATE „ROMANIA” 18, STRADA ACADEMIEI, 18 BUCURESCI

CURSURI PRACTICE DE Limbile franceze și engleze Preturi moderate. Cu începere de luni, 3/15 Februarie se vor deschide...

UN DISTINS STUDENT al cl. VII liceală, dorește a medita undă sau două elevi în schimbul unei pensuni; sau a locuinței și mâncare.

DE VANZARE Tăvi de rasă și vaci de lapte, a se adresa la d. E. Reimer, administrator la proprietatea Pășcani din județul Ilfov.

DOCTORUL EMIL MAX Vechiu profesor de arta moșitului și medic primar al spitalelor Sf. Spiridon din Iași...

MERSUL TRENURILOR CAILOR FERATE ROMANE

Valabil de la 20 Mai 1885

Large table with multiple columns showing train schedules for various routes: Bucuresti-Roman, Bucuresti-Verciorova, Bucuresti-Giurgiu, Galati-Marasesti, Ploesti-Slanic, Roman-Iasi, etc.

Bucuresti. — Tipografia „Le Peuple Roumain,” strada Episcopiei No. 3.